

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 7 februari 1930 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om inrättande av s. k. kyrktelefon inom riksdagshuset.

I en inom första kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion nr 193 har herr *Julin* anfört och hemställt följande:

»Det är ofta önskvärt, ja nödvändigt, att riksdagsmännen under pågående plenum vistas annorstädes inom riksdagshuset än i kamrarna. Ofta utträta de mycket mera genom att deltaga i konferenser med besökande, genom att i bibliotek, läsrum eller skrivrum förbereda förestående arbeten än genom att sysslolösa inne i kammaren avvakta tidpunkten för uppträdande i debatten eller avgivande av votum. Det vore önskvärt, att denna frånvaro ur kamrarna kunde tillbringas i större lugn än nu ofta är fallet, då man titt och tätt måste återvända till kammaren för att efterhöra, hur föredragningen framskrider. Det vore med andra ord önskvärt, att det kunde åstadkommas en kommunikation mellan kamrarna å ena sidan och arbetsrummen samt rekreationslokalerna inom riksdagshuset å andra sidan, möjliggörande att från dessa senare lokaler följa förhandlingarnas gång inne i kamrarna.

En sådan kommunikation är numera tekniskt möjligt att genomföra och har under namn av kyrktelefon kommit till användning från samlingslokaler, särskilt av kyrklig karaktär. Anordningen består av ett antal mikrofoner, vilka uppfånga ljudet ifrån talarstolarna och vilka sedan medelst trådleddningar äro förbundna med hörtelefoner i andra rum, varest man genom att avlyfta dessa hörtelefoner kan taga del av vad som försiggår, där mikrofonerna äro uppsatta. Om dylika mikrofoner uppsattes på lämpliga platser inom kamrarna, skulle det bliva möjligt att genom ledningar till biblioteksrum, skrivrum, restaurant o. s. v. där kunna hastigt få besked om hur arbetet fortskrider i kamrarna. Det vore givetvis ej avsikten att säkerställa avlyssnande i andra rum av hela debatter i kamrarna, utan endast att göra det möjligt att, utan att man lämnade sin tillfälliga arbetsplats, förvissa sig om, huruvida tiden vore inne att återvända till kamrarna eller ej.

Så vitt jag är riktigt underrättad, kan telegrafverket åtaga sig att uppsätta den anläggning, som här åsyftas, och då fördelen av dess anordnande icke torde vidare behöva utvecklas, får jag med åberopande av det sagda vördsamt hemställa, att riksdagen måtte låta anordna s. k. kyrktelefon mellan kamrarna och andra lämpliga lokaler inom riksdagshuset.»

Utskottet. Utskottet har icke känt sig övertygat om den praktiska nyttan av den i motionen ifrågasatta anordningen. På grund härav och då en dylik anordning måhända kunde befaras bidra till att riksdagens ledamöter i större utsträckning än vad nu är fallet avhölle sig från övervarande av kamrarnas förhandlingar, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer sålunda,

att förevarande motion I : 193 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 februari 1930.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 12.
